

[Lysholm Christensen]

Alt i alt er det et udmærket lovforslag, som vi fuldt ud kan støtte. Det er nødvendigt af menneskelige og humanitære grunde at gøre det på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Første del af debatten i dag handlede meget om den historiske baggrund for det her forslag. Den handlede meget om, hvad det egentlig var, der skete i efteråret 1992, og det er jo rigtigt, at det var et turbulent efterår.

Når jeg har ønsket at tage ordet her, inden debatten slutter, så er det, fordi to af regeringspartierne ordførere nu har sagt, at det midlertidige stop for asylsagsbehandlinger blev indført i Danmark på opfordring af UNHCR, og det er jo sandt. Jeg benægter ikke sandheden i de to bemærkninger, men jeg synes for historisk skrivningens skyld, at det er vigtigt at tilføje, at UNHCR anbefalede det, fordi den helt store diskussion herhjemme gik ud på, at den konservative regering ville indføre visumtvang over for Bosnien-Hercegovina i efteråret 1992. Så var det, UNHCR sagde: Kunne I så ikke i stedet for at lukke grænserne i det mindste give dem et midlertidigt ophold?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt takke det flertal her i salen, der har givet ikke blot varm, men også nuanceret tilslutning til lovforslaget her.

Når jeg vil understrege det med nuancerne, er det, fordi jeg tror, at det er meget vigtigt, at man gør sig klart, at på et område som dette her, hvor der opholder sig 18.000 bosniske krigsflygtninge i Danmark, er det ikke muligt at tilbyde at gennemføre meget strømlinede løsninger. Der vil være masser af vanskeligheder forbundet med det, som vi foreslår her, og det vil også kræve en meget høj grad af evne og lyst til at løse konkrete problemer ude i lokalområderne, når det skal til at fungere i praksis.

Det er i virkeligheden også lidt et svar på det, som fru Ebba Strange var inde på, med appellen til, at man på et meget tidligt tidspunkt får alle de lokale led rigtigt mobiliseret til løsning af undervisningsproblemerne og løsning af det problem, det er pludselig at skulle have folk ud på arbejdspladser som føler i en eller anden om end beskednen udstrækning – også bosniske krigsflygtninge – ud i job, som

ikke i forvejen har kunnet besættes med dansk arbejdskraft.

Også til undervisning af børnene vil der være knyttet en masse problemer, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at man forstår, at denne opgave er meget stor og meget krævende, men at den også står på skuldrene af den glimrende indsats, som Dansk Flygtningehjælp allerede har udført.

Når jeg gerne vil tage det udgangspunkt i min besvarelse til ordførerne, er det, fordi man indimellem af den offentlige debat har kunnet få det indtryk, at børnene ikke bliver undervist i dag. Jeg vil godt henvise til den del af redegørelsen, der dokumenterer – med baggrund i oplysninger fra Dansk Flygtningehjælp – at 95 pct. af folkeskolebørnene i dag får undervisning. Det er bosnisk undervisning med et beskeden dansk element.

85 pct. af de store børn får det, og det er altså et andet billede end det, vi meget ofte har kunnet se præsenteret i pressen, hvor man i hvert fald har meget stort talent til at finde de 5 pct., som det endnu ikke er lykkedes at få etableret undervisning for.

Men som sagt tak for en god og nuanceret modtagelse.

Fru Dorte Bennedsen sagde i sit indlæg, at den venlige fortolkning af oppositionens modtagelse af dette her måtte være, at der var nogle ting, man havde misforstået. Det var en meget klar og, synes jeg, også lidt profetisk udtalelse, for af de næste indlæg, nemlig dem, der kom fra hr. Helge Adam Møller, fru Birthe Rønn Hornbech og fru Pia Kjærsgaard, fremgik det i gentagne passager, at man reelt ikke rigtig har forstået, hvad det er, den nuværende lovgivning indeholder. Derfor vil jeg godt for god ordens skyld gentage fra tidligere debatter, hvad det er, der ligger i den lov, som den konservative hr. Engell fik vedtaget her i Folketinget.

Den indeholder to ting. Det første er, at der ydes midlertidig opholdstilladelse i Danmark til krigsflygtninge fra Bosnien-Hercegovina. Midlertidighed er her ikke tidsmæssigt defineret til to år. Nej, det er defineret på den måde, at så længe der er krig i Bosnien-Hercegovina, giver man den midlertidige opholdstilladelse. Det, der er tidssat til to år, er alene den frist, som det danske samfund har givet sig selv til at fastfryse asylansøgningerne, og derfor ligger der i loven allerede i dag to ting, nemlig at i